

شهیدی با سه یادبود

دفاع از خرمشهر

در سوم مهر ۱۳۵۹ همراه کاروانی متشکل از ۲۱ کامیون آذوقه، به خرمشهر رفت. او پس از بازگشت از خرمشهر، گروه‌هایی از جوانان بروجرد را سازمان دهی کرد و دوباره به خرمشهر بازگشت. در آنجا گروه چریکی الله اکبر را تشکیل داد که بعدها به «لشکر الله اکبر» تبدیل شد. او به چریک‌های خود آموزش‌های خاص می‌داد. نیروهای او در جنگ تن به تن پیروز می‌شدند. از یک سو عراق توان نظامی عظیمی را برای اشغال خرمشهر بسیج کرده و از سوی دیگر توان نظامی خرمشهر، تنها سیزده دستگاه تانک بود. سپاه خرمشهر و شهید جهان آرا، با تمام توان در حفظ شهر می‌کوشیدند و شیخ شریف علاوه بر فرماندهی برخی از محورهای اصلی خرمشهر، مسئولیت تأمین مهمات را بر عهده داشت. در روز ۲۴ مهر ۱۳۵۹، شهید شریف قنوتی به همراه وانت مهمات وارد خیابان چهل متری خرمشهر، که محور مرکزی حمله و تقسیم نیروهای عراقی بود، شد. عراقی‌ها با مشاهده او بلافاصله وانت را به تیربار بستند. از اینجا به بعد شدیدترین شکنجه‌ها را بر او و راننده‌اش وارد کردند. ابتدا چند گلوله به دست و پا و گردن شهید قنوتی زدند و به دورش پایکوبی کردند که: «اسرنا الخمینی، اسرنا الخمینی...» سپس با سرنیزه کلاشینکف شقیقه‌اش را از جای عمامه دریدند و کاسه سرش را درآوردند. آنگاه شعار «قتلنا الخمینی» را ضمیمه رقص و پایکوبی خود کردند. بعد عمامه شیخ را به گردنش بستند و او را از ساختمان دو طبقه‌ای در همان خیابان آویزان کردند. شیخ شریف بر خلاف باقی شهدا، سه یادبود دارد. مزار اصلی که در قبرستان شهدای آبادان است، مزار یادبودی که مردم اردکان در قبرستان شهدای شهر خود به یادش ساخته‌اند و سنگ یادبودی که مردم بروجرد برایش در میان شهدای خود برایش تدارک دیدند.

حجت الاسلام والمسلمین شهید محمد حسن شریف قنوتی - که بعدها و خصوصا در دوره دفاع مقدس به شیخ شریف شهرت یافت - در سوم تیر ۱۳۱۳، در اروند کنار از توابع آبادان به دنیا آمد. در سال ۱۳۳۲ وارد حوزه علمیه آبادان شد و پس از دو سال تحصیل، به حوزه علمیه بروجرد رفت و به جرگه شاگردان آیت الله العظمی بروجردی (ره) پیوست. سپس به قم عزیمت کرد و در کلاس‌های درس حضرت امام خمینی (ره) و آیت الله العظمی گلپایگانی (ره) شرکت کرد. البته کارش فقط تبلیغات و مبارزه نبود. او برای مردم، مسجد، حمام و دبستان می‌ساخت و به رفع مشکلات و دعاوی اجتماعی آن‌ها می‌پرداخت. برای بهبود اوضاع معیشتی آن‌ها کارگاه‌های قالبیافی به راه می‌انداخت. در اصفهان و شیراز و اردکان شریف قنوتی بود و در بروجرد و مسجد سلیمان به شریف طبع مشهور بود. بارها تا پای دستگیری پیشرفت و با کمک مردم گریخت و بارها به زندان افتاد و با تجمع مردم در مقابل زندان و یا شورش داخل زندان، از حبس رهایی یافت. پس از پیروزی انقلاب هم باز به اردکان فارس بازگشت و به نمایندگی شورای شهر برگزیده شد. پس از یک سال فعالیت اجتماعی در اوایل سال ۱۳۵۹ به بروجرد رفت و به عنوان نماینده ویژه دادستان انقلاب اسلامی مشغول به خدمت شد. با شروع جنگ تحمیلی شیخ شریف قنوتی نخستین ستاد کمک‌رسانی و پشتیبانی جنگ را در بروجرد دایر کرد.

کتاب «هشت بهشت»

کتاب «هشت بهشت» به شرح زندگی و خاطرات روحانی شهید «عباس شیرازی» می‌پردازد. این کتاب توسط مهدی فراهانی گردآوری شده و انتشارات لشکر ۴۱ ثارالله آن را همزمان با برگزاری ستاد کنگره سرداران و شهدای استان کرمان منتشر کرده است. حجت الاسلام والمسلمین حاج شیخ عباس شیرازی که در کنار دیگر مسئولیت‌های خود فرماندهی کل تبلیغات جبهه‌های جنگ را بر عهده داشت، روز جمعه هفدهم ماه مبارک رمضان ۱۳۶۴ جان شیرین خود را در خطه خون رنگ جنوب، پیشکش آستان مقدس محبوب کرد و در جوارش آرام گرفت.

